

WSPÓLNOTA

PISMO PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

nr 5 (314)

Bydgoszcz - Błonie

czerwiec 2024

W NUMERZE

- str. 3 Czym właściwie jest pielgrzymka?
- str. 4 i 5 Pielgrzymka z Grupą Modlitwy św. Ojca Pio.
Piękno Podkarpacia i Bieszczad.

Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które stało się nam zbawienie. Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

Z Aktu Poświęcenia rodzaju ludzkiego
Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny – 8 czerwca

8 czerwca przypada **Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny**. Wspomnienie to przypada zawsze w sobotę po piątku, kiedy obchodzimy Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Pierwsze wzmianki o Sercu Maryi oraz rozwój kultu

O Sercu Maryi jako pierwszy pisze św. Łukasz (Łk 2, 19. 51). Pierwsze ślady kultu Serca Maryi napotykamy już w XII w. I tak o Sercu Maryi wspominają: św. Azelm (+ 1109), jego uczeń Eudmer (+ 1124), Hugo od św. Wiktora (+ 1141), św. Bernard (+ 1153), św. Herman Józef (+ 1236), św. Bonawentura (+ 1274), św. Albert Wielki (+ 1280), Tauler (+ 1361), bł. Jakub z Voragine (+ 1298), św. Mechtylda (+ 1299), św. Gertruda Wielka (+ 1303), św. Brygida Szwedzka (+ 1373) i inni. Na wielką skalę kult Serca Maryi rozwinął św. Jan Eudes (1601-1680). Kult, który szerzył, nosił nazwę Najświętszego Serca Maryi lub Najśrodszego Serca Maryi. Jak wiemy, łączył go ze czcią Serca Pana Jezusa. Odtąd powszechne są obrazy Serca Jezusa i Serca Maryi. Najwięcej jednak do rozpowszechnienia czci Serca Maryi przyczynił się ks. Geretes, proboszcz kościoła Matki Bożej Zwycięskiej w Paryżu. W roku 1836 założył on bractwo Matki Bożej Zwycięskiej, mające za cel nawracanie grzeszników przez Serce Maryi. W roku 1892 bractwo liczyło 20 milionów członków. Do dalszego rozwoju kultu Serca Maryi przyczynił się **Cudowny Medalik**. W objawieniu „cudownego medalika Matki Bożej Niepokalanej”, jakie otrzymała w roku 1830 św. Katarzyna Laboure, są umieszczone dwa Serca: Jezusa i Maryi. Kolejny krok w rozkwicie tego kultu ma zgromadzenie sióstr Maryi Niepokalanej Klaretynek w którym Św. Antoni Maria Klaret (+ 1870) Niepokalane Serce Maryi ustanowił Patronką swojego zgromadzenia. Co więcej, Serce Niepokalane Maryi umieścił w herbie tegoż zakonu.

Niewatpliwie o wielkim znaczeniu dla tego kultu były **objawienia w Fatimie**. Dnia 13 maja 1917 roku, kiedy dzieci: Łucja (lat 10), jej cioteczny brat Franciszek (lat 9) i Hiacynta (siostra Franciszka, lat 7) w odległości 3 km od Fatimy pasły swoje owce, ujrzały nagle silny błysk ognia jakby potężnej błyskawicy, który powtórzył się dwa razy. Zaniepokojone dzieci zaczęły zabierać się do domu ze swymi owcami. Ujrzały nagle na dębie postać Matki Bożej i usłyszały Jej głos: „Nie bójcie się, przychodzę z nieba. Czy jesteście gotowe na wszelkie cierpienia i pokuty, aby sprawiedliwości Bożej zadośćuczynić za grzechy, jakie Jego Majestat obrażają? Jesteście gotowe nieść pociechę memu Niepokalanemu Sercu?” W imieniu trojga odpowiedziała najstarsza Łucja: „Tak jest, bardzo tego chcemy”.

Matka Boża poleciła dzieciom, aby przychodziły na to samo miejsce co miesiąc 13 każdego miesiąca. Dzieci wzięły sobie głęboko do serca polecenie z nieba i zadawały sobie w tym czasie najrozmaitsze pokuty i cierpienia na wynagrodzenie Panu Bogu za grzechy ludzkie. W czerwcu Łucja usłyszała od Maryi: „Moje Serce Niepokalane chciałoby Panu Bogu składać dusze odkupione, jako kwiaty przed Jego tronem”. W lipcu Maryja powiedziała: „Musisz ofiarować się za grzechy. Kiedy to będziesz czynić, powtarzaj: «O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie i za nawrócenie grzeszników w łączności z Niepokalanym Sercem Maryi»”. Matka Boża pokazała też dzieciom piekło, a w nim wiele dusz potępionych, aby wzbudzić w nich grozę i tym

dokończenie na str. 2

dokończenie ze str. 1

większe pragnienie ratowania grzeszników od ognia wiecznego. Zażądała także z tej okazji, aby w każdą pierwszą sobotę miesiąca była przyjmowana Komunia święta wynagradzająca. W końcu poleciła: „Gdy będziecie odmawiać różaniec, to na końcu dodajcie: – O Jezu, strzeż nas od grzechu i zachowaj nas od ognia piekielnego, wprowadź wszystkie dusze do nieba, a zwłaszcza te, które wyróżniały się szczególnym nabożeństwem do Niepokalanego Serca Maryi”. 10 grudnia 1925 roku Matka Boża pojawiła się siostrze Łucji, pokazała jej swoje Serce otoczone cierniami i powiedziała: „Spójrz, córko moja, na to Serce otoczone cierniami, którymi ludzie niewdzięczni Mnie ranią. (...) Ty przynajmniej staraj się Mnie pocieszać i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinę śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia tym wszystkim, którzy w pierwsze soboty pięciu następujących po sobie miesięcy wypowiadają się, przyjmą Komunię świętą, odmówią różaniec, towarzyszyć Mi będą przez 15 minut w rozważaniu tajemnic różańca świętego w intencji wynagrodzenia”.

Pierwsze soboty miesiąca

Episkopat Polski wyprosił u Stolicy Apostolskiej przywilej odprawiania w każdą pierwszą sobotę miesiąca (za wyjątkiem sobót uprzywilejowanych liturgicznie) Mszy świętej o Niepokalanym Sercu Maryi. Warto z tego przywileju korzystać i nadać nabożeństwu odpowiednią oprawę. We wszystkie inne zwykłe soboty można odprawiać Mszę świętą wotywną o Najświętszej Maryi Pannie.

Poświęcenie rodzaju ludzkiego Niepokalanemu Sercu Maryi.

13 października 1942 roku, w 15. rocznicę zakończenia objawień fatimskich, papież Pius XII drogą radiową ogłosił całemu światu, że poświęcił rodzaj ludzki Niepokalanemu Sercu Maryi. Polecił także, aby uczyniły to poszczególne kraje w swoim zakresie. Pierwsza uczyniła to Portugalia z udziałem prezydenta państwa. Polska była wówczas pod okupacją hitlerowską. Prymas Polski, kardynał August Hlond w obecności całego Episkopatu Polski i około miliona pielgrzymów uczynił to **8 września 1946 r. na Jasnej Górze przed obrazem Matki Bożej Częstochowskiej**. Papież Pius XII wysłał z tej okazji osobny list gratulacyjny do Polski (23 grudnia 1946 r.). Jak widać, objawienia fatimskie ukierunkowały kult Serca Maryi do czci Jej Serca Niepokalanego. Nadto nadały mu charakter wybitnie ekspiacyjny, w czym bardzo upodobnił się do kultu Serca Pana Jezusa, propagowanego w objawieniach danych św. Małgorzacie Marii Alacoque.

Święto Serca Maryi

Samo święto Serca Maryi zapoczątkował św. Jan Eudes już w roku 1643. Wyzначył je dla swoich rodzin zakonnych na dzień 8 lutego. On to ustanowił zakon pod wezwaniem Serc Jezusa i Maryi (kongregacja eudystów), ustalił odpowiednie pozdrowienie codzienne wśród współbraci tego zakonu i napisał teksty liturgiczne: mszalne i brewiarzowe na dzień święta. Wiemy także, że św. Jan Eudes pierwszy napisał dziełko na temat kultu Serca Maryi. Ukończył je przed samą swoją śmiercią w roku 1680. Wydane zostało drukiem w roku 1681. Papież Pius VII (+ 1823) zatwierdził święto Najświętszego Serca Maryi dla niektórych diecezji i zakonów jako święto lokalne. Papież Pius IX (+ 1878) zatwierdził teksty Mszy świętej dla tego święta i oficjum brewiarza. Dla całego Kościoła święto Niepokalanego Serca Maryi wprowadził papież Pius XII dnia 4 maja 1944 roku. **Posoborowa reforma liturgiczna przesunęła je na sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Jezusowego.**

Za: brewiarz.pl

ŚWIĄTYNIA BOGA**Op Cit. Jan Paweł II, Watykan, czerwiec 1983 r.**

W godzinie wspólnej modlitwy << Anioł Pański >> zwracamy się wraz z Maryją – poprzez Jej Serce Niepokalane – w stronę Boskiego Serca Jej Syna:

<< Serce Jezusa – świątynio Boga >>,

<< Serce Jezusa – przybytku Najwyższego >>.

Serce Człowieka podobne do tyłu, tyłu ludzkich serc, a równocześnie Serce Boga-Syna.

Jeżeli więc prawdą jest, iż każdy człowiek w jakiś sposób << mieszka >> w swoim sercu, to w Sercu Człowieka z Nazaretu, Jezusa Chrystusa, mieszka Bóg. Jest ono <<świątynią Boga>>, będąc Sercem tego Człowieka.

Bóg-Syn jest zjednoczony z Ojcem jako Słowo

Przedwieczne << Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, zrodzony, a nie stworzony >>.

Syn zjednoczony z Ojcem w Duchu Świętym, który jest << tchnieniem >> Ojca i Syna, który jest w Boskiej Trójcy Osobą-Miłością.

Serce Człowieka, Jezusa Chrystusa, jest więc w znaczeniu trynitarnym << świątynią Boga >> jest to świątynia wewnętrzna Syna, który zjednoczony jest z Ojcem w Duchu Świętym poprzez jedność Bóstwa.

Jakże niezgłębiona pozostaje tajemnica tego Serca, które jest <<świątynią Boga>> oraz <<przybytkiem Najwyższego>>!

dokończenie na str. 3

ŚWIĄTYNIA BOGA

dokończenie ze str. 2

Równocześnie jest to prawdziwy <<przybytek Boga z ludźmi>>, bo Serce Jezusa ogarnia w swej wewnętrznej świątyni wszystkich ludzi. Wszyscy tam mieszkają, ogarnięci odwieczną miłością. Do wszystkich można skierować – w Sercu Jezusa – słowa Proroka: <<miłością odwieczną umiłowalem cię, i dlatego przyciągnąłem>> (por. Jr 31, 3). Niech to przyciąganie odwiecznej miłości, która jest w Boskim Sercu Jezusa, dzisiaj udzieli się zwłaszcza tym młodym, którzy mają przyjąć Sakrament Bierzmowania.

Ma w nich w sposób szczególny zamieszkać Duch Święty. Niech więc ich serca – na podobieństwo Chrystusa – staną się także <<świątynią Boga i przybytkiem Najwyższego>> Często słyszałem, jak młodzi śpiewają: <<Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?>> Tak. <<Jesteśmy świątynią i Duch Boży mieszka w nas>> -wedle słów św. Pawła (por. 1Kor. 3,16) Poprzez Niepokalane Serce Maryi trwajmy w przymierzu z Sercem Jezusa, które jest najwspanialszą <<świątynią Boga>> oraz najdoskonalszym <<przybytkiem Najwyższego>>.

VIZEN

Czym właściwie jest pielgrzymka?

Moi drodzy,

Zachęcając Was do pielgrzymowania w grupie brązowej, która od tak wielu już lat wyrusza pod sztandarem Chrystusa Króla z bydgoskiego Błonia, chcę na samym początku postawić to pytanie: *Czym właściwie jest pielgrzymka? Czy jest tylko przejściem z punktu A do punktu B? Czy jest sprawdzianem swojej kondycji? A może to tylko dość nietypowy sposób na wakacje?* Odpowiedź na to pytanie jest tylko jedna. Pielgrzymka to wspaniały czas odnajdywania Pana Boga w swoim życiu. W pielgrzymce nie chodzi tylko o to, by dojść na Jasną Górę, ale by dojść na nią odmienionym, przemienionym, dotkniętym Bożą miłością. Chodzi o to, aby pokonanie ponad 300 km, przekroczenie swoich słabości, zaowocowało świętością w życiu każdego kto odważy się wyruszyć w drogę!

Świadcstw, które mogłyby to co piszę potwierdzić jest wiele, ale nic nie zastąpi własnego doświadczenia pielgrzymiej drogi. Ten rok to czas w którym będziemy chcieli podczas rekolekcyjnych rozważań zatrzymać się nad siedmioma znakami miłości Pana Boga. Będziemy pielgrzymować w „*Mocy Ducha Świętego*” odkrywając Jego działanie w sakramentach, które dla każdego z nas są doświadczeniem żyjącego Boga. Najprostsza, jedna z najbardziej podstawowych definicji sakramentu brzmi tak: „*Jest to widzialny znak niewidzialnej łaski Pana Boga*”. To prawda, bo przecież doświadczając działania sakramentu widzimy jakiś konkretny znak, widzimy jak np. kapłan polewa głowę dziecka wodą święconą w sakramencie chrztu, jak kapłan wyciąga rękę i wypowiada formułę rozgrzeszenia w sakramencie pokuty i pojednania, widzimy jak kapłan namaszcza Świętym olejem ciało człowieka chorego, wypowiadając przy tym bardzo konkretne słowa i tak możemy śledzić wszystkie sakramenty. Będziemy dostrzegać jakiś widzialny znak, ale nie będziemy widzieli łaski Pana Boga, która w momencie udzielania sakramentu zstępuje na tego, kto go przyjmuje. Tego nie zobaczymy. Często mówię do małżonków, a właściwie do wszystkich zebranych, którzy są świadkami sakramentu małżeństwa, że sakrament małżeństwa to jest takie wejście dwojga ludzi w przyjaźń i w relacje z Bogiem - z Bogiem, który przychodzi, aby w sakramencie małżeństwa umocnić i pobłogosławić ludzką miłość, a jednocześnie my w ogóle tego nie widzimy. Widzimy i słyszymy słowa przysięgi, widzimy związane ręce małżonków kapłańską stulą, ale nie widzimy tego, co się dzieje między dwojgiem osób a Panem Bogiem. Tymczasem poprzez ten znak przychodzi do nich konkretna łaska!

Jezus Chrystus dla nas i dla naszego zbawienia stał się człowiekiem. Tak wyznajemy w Credo. Człowieczeństwo Chrystusa było tym, czym on się posługiwał, żeby dla nas stać się znakiem Jego obecności i Jego działania. Tak samo teraz sakrament staje jakby w miejscu człowieczeństwa Chrystusa. Sakrament jest znakiem Jego działania dziś, w życiu Każdego z nas. To wspólnota wierzących – Kościół jest tym z czym Chrystus się utożsamia i to w tym kościele, Chrystusowym Kościele, zostawia nam sakramenty.

Zapraszam Cię, droga siostró i bracie, abys nie lękał się wyruszyć wraz z nami, brązowymi pielgrzymami na szlak wiodący na Jasną Górę, a jeśli to niemożliwe to bardzo proszę o to, by pielgrzymować z nami duchowo, wspierając pielgrzymów swoją modlitwą i duchowo łącząc się z nami. Tak jak każdego roku, prosimy, abyście składali intencje, w których my pielgrzymi będziemy się modlić w czasie drogi. Dziękujemy także za składane przy tej okazji ofiary, pozwalające nam zorganizować czas pielgrzymowania. Więcej informacji szczegółowych dotyczących pielgrzymowania można uzyskać poprzez profil grupy brązowej na Facebooku.

Ks. Łukasz Kucharski - przewodnik grupy brązowej

Pielgrzymka z Grupą Modlitwy św. Ojca Pio.

Piękno Podkarpacia i Bieszczad.

Część I

„A czy znasz ty, bracie młody,
Twoje ziemie, twoje wody?
Z czego słyń, kędy giną,
W jakim kraju i dunaju?”

Wincenty Pol (poeta, geograf, etnograf, jeden z pierwszych badaczy Karpat)

Pielgrzymowanie rozpoczęliśmy 29 kwietnia. Po wyjeździe z Bydgoszczy szczęśliwie dotarliśmy do Krakowa, do Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie. W Kaplicy Kapłańskiej ks. Igor, nasz przewodnik i kapucyn ojciec Franciszek, nasz gość, odprawili Mszę św. w intencji uczestników oraz wszystkich, którzy chcieli a nie mogli z nami jechać. Po Mszy, po Sanktuarium oprowadziła nas pani Kasia - przewodnik, która ciekawie o opowiedziała o tym niezwykle pięknym miejscu, w którym pielgrzymi z całego świata znajdują wyciszenie, spokój, modlą się w duchu nauczania Świętego. Świątynia ta została erygowana 11 czerwca 2011 r. oraz konsekrowana 16 października 2016. Sanktuarium tworzą: Kościół Dolny oraz Kościół Górny. W centrum Kościoła Dolnego znajduje się Kaplica Relikwii, pośrodku której, w ołtarzu zamknięte są w szklanej ampułce relikwie krwi św. Jana Pawła II. Kaplicę Relikwii otaczają dwa pierścienie kaplic: związanych z kultem maryjnym Jana Pawła II, dedykowanych Świętemu, Kaplica Kapłańska (gdzie była nasza Msza św.) z relikwiarzem krwi Papieża-Polaka umieszczonym na płycie z grobu Ojca Świętego z Grot Watykańskich Bazyliki św. Piotra w Rzymie, Kaplica Serca Pana Jezusa – adoracji Najświętszego Sakramentu, Kaplica Pojednania oraz krypta grobowa. Kościół Górny zachwyca bogactwem treści teologicznych, wpisanych w sztukę sakralną, którą w pełni reprezentują przepiękne, wymowne mozaiki. Ogromne wrażenie robi wystawiona sutanna Jana Pawła II, naznaczona krwią Świętego w zamachu na Jego życie. Sanktuarium św. Jana Pawła II to pierwsza w Krakowie świątynia poświęcona Papieżowi Polakowi, zbudowana dla uczczenia jego osoby i pontyfikatu.

Sanktuarium jest częścią Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!” usytuowanego na tzw. „Białych Morzach” w Krakowie, na obszarze dawnych Zakładów Sodowych Solvay, w których przez cztery lata (1940 – 1944) pracował młody Karol Wojtyła.

Po wizycie w Sanktuarium udaliśmy się na nabożeństwo koronki do Miłosierdzia Bożego. Część pielgrzymów do sióstr, - Sanktuarium św. Faustyny Kowalskiej a inni do Łagiewnickiego Sanktuarium Miłosierdzia Bożego.

Z Krakowa jechaliśmy do Dębowca, miejsca naszego pobytu skąd codziennie wyruszaliśmy na spotkanie z przewodnikiem, panem Piotrem, którego mieliśmy okazję poznać i bardzo polubić przy okazji poprzednich pielgrzymek w tym rejonie. Jego kompetencje, wiedza, pobożność i ukochanie bieszczadzkiej ziemi z jej zabytkami, trudną historią i piękną przyrodą sprawiały, że i nam udzielało się to rozkochanie w tej wyjątkowej podkarpackiej i bieszczadzkiej krainie. Jest ona zdecydowanie jedną z najpiękniejszych w Polsce. Posiada specyficzny urok, charakter i klimat.

Dębowiec, wieś z cudownym Sanktuarium, pobyt, w którym sprawiał, że czuło się pokój serca, radość i wyciszenie. Piękna świątynia, w której codziennie uczestniczyliśmy we Mszy św. przy łaskami słyńącej figurze Matki Bożej Płaczącej i ogród, w którym spacer cudownie łączyło się z modlitwą. Kaplica całodziennego adoracji, gdzie pielgrzymi wieczorem, (mimo trudu zwiedzania w ciągu całego dnia), bądź rankiem chętnie trwali na modlitwie i adoracji. Gościnni gospodarze ojcowie Saletyni dbali o nasze noclegi i pyszne posiłki, z którymi cierpliwie czekali, kiedy spóźnieni wracaliśmy po całodziennym wędrowaniu. Dębowiec jest domem macierzystym dla Zgromadzenia Księża Misjonarzy Saletynów, którego celem i zadaniem jest głoszenie orędzia Matki Bożej z La Salette. Stąd zaczęło rozpowszechniać się Orędzie Saletyńskie w Polsce. W kolejnych latach, Dębowiec stał się głównym ośrodkiem kultu Matki Bożej Saletyńskiej nazywanym polskim La Salette. Dobrze było tu być. Tu i w innych cudownych miejscach Kultu.

Świątynia w Haczowie od wejścia budziła nasz podziw. Jest ona największym i jednym z najstarszych zrębowych drewnianych gotyckich kościołów nie tylko w Polsce, ale i w skali światowej. Zbudowana prawdopodobnie w poł. XV w. bez użycia gwoździ, z jodłowych i modrzewiowych bali. Wnętrze kościoła ozdobiono malowidłami, z których najstarsze pochodzą z 1494 r. a w kościele znajduje się gotycka Pieta - figurka Matki Boskiej Bolesnej, pochodząca prawdopodobnie z ok. 1400 r. W 2000 r. dokonano rekonsekracji świątyni. Kościół został wytypowany do zgłoszenia na Listę Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO. O kościele, jego historii, architekturze i tamtych czasach opowiadała nam młoda przewodniczka. Podziwialiśmy dawne pokolenia, które mieszkając w oddalonych wsiach od kościoła już dzień wcześniej przed niedzielą przychodzili na noc, aby być na niedzielnej Eucharystii i to dla nich, w kościele stworzono specjalne „balkony”, na których spędzali noc. Przy pięknej pogodzie z Haczowa, rolniczej krainy, która słynie też z pięknego haczowskiego haftu jechaliśmy do Miejsca Piastowego.

„Tutaj stanie kaplica – kościół Królowej Korony Polskiej” – słowa wypowiedziane przez bł. ks. Bronisława Markiewicza, który jako twórca zakładów wychowawczych, doznając radości przebywania wśród szczęśliwej i bawiącej się młodzieży zakładu wychowawczego, wskazał na wzgórze – miejsce przyszłej świątyni. I tak się stało. Budowę kościoła podjęto w latach 30. XX w., a jego poświęcenia dokonał bp Franciszek Barda 2 maja 1935 r. w uroczystość patronalną Zgromadzenia św. Michała Archanioła 1935 r. Z czasem świątynia została podniesiona do godności Sanktuarium św. Michała Archanioła i bł. ks. Bronisława Markiewicza. Miejsce to ściśle związane jest z bł. ks. Bronisławem Markiewiczem. Swoje powołanie realizował naśladowując Jana Bosko będąc w Zgromadzeniu Salezjanów. W 1897 r. ks. Markiewicz zaproponował założenie nowego zgromadzenia zakonnego, opartego na podstawie reguły Salezjanów, ale też jak najbardziej odpowiadającej szczególnym potrzebom ubogiej Galicji. U schyłku swego życia, wielu z jego wychowanków, z czasem zostało gorliwymi i świętymi kapłanami, w nowo założonym Zgromadzeniu, którego patronem został Św. Michał Archanioł. Nowe Zgromadzenie powstało już w 1902 r., pod nazwą „Powściągliwość i Praca”. O kościele i założycielu Zgromadzenia opowiadał nam bardzo sympatyczny Ojciec Michalita. Po wspólnej modlitwie w bocznej kaplicy przy figurze św. Michała Archanioła udaliśmy się zwiedzić Muzeum Założyciela Zgromadzenia. Zgromadzone pamiątki po bł. ks. Bronisławie uzupełniały nasze wiadomości o jego życiu i służbie. Podziwiamy spełnienie proroctwa, jakie głosił błogosławiony. **„Najwyżej zaś Pan Bóg was [Polaków] wyniesie, kiedy dacie światu WIELKIEGO PAPIEŻA. Ufajcie, przeto w Panu, bo dobry jest, miłosierny i nieskończenie sprawiedliwy...”**

W przyklasztornej kawiarence posililiśmy się zupą - krem, pysznym jabłecznikiem z kawą i pojechaliśmy do uzdrowiska Iwonicz - Zdrój. Na początku odwiedziliśmy zdrojową, zabytkową kaplicę – (obecnie kościół pw. św. Iwona) - wzniesioną w 1895 r. Świątynia jest wyjątkowym na terenie województwa podkarpackiego przykładem drewnianego kościoła zdrojowego o cechach neogotyckich. Przytulne, stare wnętrza, sprzyjające modlitwie i przywołujące wspomnienia minionych czasów.

Iwonicz-Zdrój, to jeden z najpiękniejszych, najbardziej malowniczych zakątków województwa podkarpackiego. Należy do najstarszych polskich uzdrowisk. Położony na skraju Beskidu Niskiego odznacza się wyjątkowymi walorami krajobrazowymi, przyrodniczymi i klimatycznymi. Można było podziwiać to piękno dzięki spacerowi, którym przeszliśmy po parku zdrojowym odwiedzając też pijalnię wód mineralnych. Uroczym klimatyczne, stragany pozwoliły na zakup pamiątek. Chętni z panem Piotrem udali się jeszcze do źródła „Bełkotka” Można tam zaobserwować obecność podziemnych paliw, które są bogactwem Podkarpacia. Wydobywający się z dna gaz powoduje charakterystyczne bełkotanie wody i stąd wzięła się nazwa źródła, czyli Bełkotka. Kiedyś, za czasów jego odkrycia, gazu wydobywającego się z wodą było tak dużo, że za dobrą zabawę uchodziło jego podpalanie na skutek, czego języki ognia unosiły się w powietrzu. My zaobserwowaliśmy pojawiające się pęcherzyki i poruszanie się wody.

Słynne źródło upamiętnił w jednym ze swoich wierszy Wincenty Pol, który o Bełkotce napisał:

W cieniu tych lasów coś tam szemrząc słodko,
Dziś jak przed laty witasz nas „Bełkotko”!
O jak natchnienie przez dusze przepływa!
Czysty się płomień z twych nurtów dobywa!
A wciąż przejęci nad źródłami twemi,
Wielbimy Boga w cudach naszej ziemi!
Bo ogień czysty i szmer źródła rzewny
Co tajemniczo spod ziemi wychodzi,
Jest jemu życiu serc naszych pokrewny,
Co się z płomieni i łez cichych rodzi!

Popiersie autora i wryty tekst wiersza znajduje się tuż przy źródle. Od Parku Zdrojowego do źródła, idąc cudowną leśną trasą słuchaliśmy opowieści przewodnika o okalającej nas przyrodzie, jej walorach i znaczeniu a nawet poznawaliśmy smaki świeżych, majowych liści takich drzew jak buk.

Kończyliśmy ten dzień odwiedzeniem jeszcze jedyne w Polsce Sanktuarium Dzieciątka Jezus w Jodłowej. Weszliśmy do świątyni, w której akurat trwały przygotowania do Pierwszej Komunii, więc tylko przywitaliśmy się z Dzieciątkiem w figurze, która umieszczona jest wysoko w prezbiterium kościoła. Figura Dzieciątka Jezus ma 45,25 cm wysokości, z podstawą 50 cm. Jest z gipsu i wosku. Dzieciątko Jezus ukazane jest, jako 3-letnie dziecko w postawie stojącej. Ma łagodną twarz, w lewej ręce trzyma jabłko królewskie, kulę ziemską, zwieńczoną krzyżem, jak znak władzy doczesnej. W prawej ręce ma wyciągnięte dwa palce, którymi błogosławi. Postać przybrana jest w tunikę z wysokim kołnierzem wokół szyi, ma też płaszcz. Ubiór Dzieciątka zmienia się stosownie do okresu roku liturgicznego. Na głowie ma koronę. Figura Jezusa jest codziennie odsłaniana i zasłaniana miedziorytem anioła ze słowami z Ewangelii św. Łukasza: „Zwiastuję Wam radość wielką”.

Z Jodłowej, spóźnieni, wracaliśmy na nasz nocleg, gdzie czekała pyszna obiadowa kolacja a potem jeszcze nasz pielgrzymkowy Apel Jasnogórski w kaplicy Domu Pielgrzymy.

KĄCIK DLA DZIECI

Kochane Dzieci!

Z okazji Waszego Święta, które przypada 1 czerwca, życzymy Wam wiele radości, Bożego błogosławieństwa i żebyście zawsze pamiętały, że Pan Bóg bardzo mocno nas kocha!!

Miesiąc czerwiec jest szczególny, ponieważ zaprasza nas do modlitwy Litanią do Serca Pana Jezusa, które zostało przebite na krzyżu dla nas. Zapraszamy Was na nabożeństwa czerwcowe, każdego dnia do naszego kościoła.

A oto kilka zadań dla was:

Zadanie 1. Uzupełnij krzyżówkę

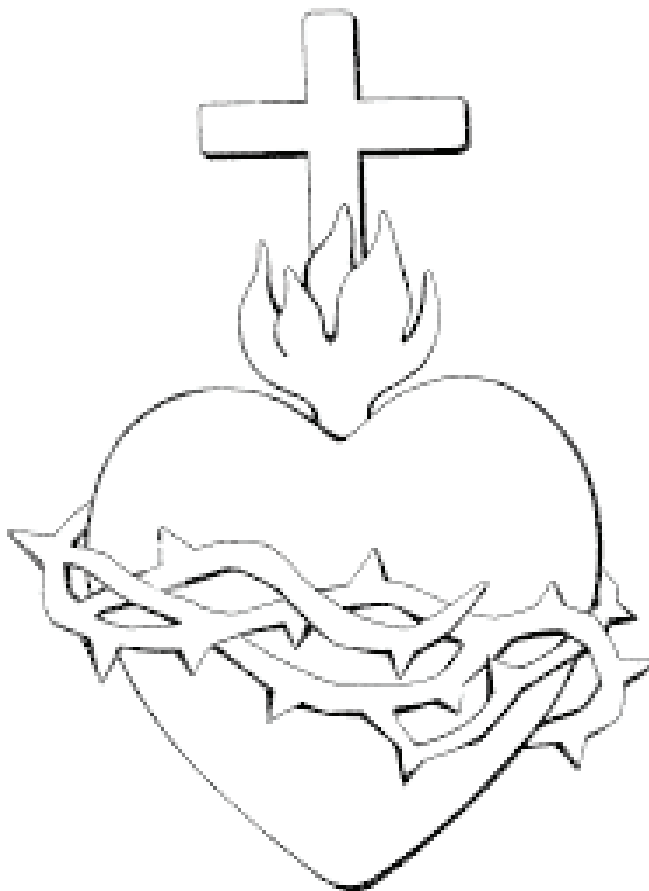

1. Jeden z owoców Ducha Św.
2. Pod postacią ognia zstąpił na Apostołów.
3. Wspólnie z Maryją oczekiwali na Zesłanie Ducha Świętego.
4. Miasto, w którym miało miejsce Zesłanie Ducha Świętego.
5. Jeden z siedmiu darów Ducha Świętego.
6. W tej księdze zostało opisane Zesłanie Ducha Świętego.
7. Jeden z owoców Ducha Świętego, a zarazem cnota boska.
8. Jaki jest jeden z najczęściej używanych symboli Ducha Świętego.
9. Tworzą ją Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: „Zadanie 1: WIELBI; Zadanie 2: DZIEŃ MATKI

Zadanie 2. Pokoloruj Serce Pana Jezusa.

Zadanie 3. WYKREŚLANKA

Szukaj hasel w każdym kierunku

A	B	E	G	H	B	D	F	Z	Y	Z	W	T	R	S	A	D	U
A	W	Q	B	N	M	P	U	I	T	E	A	T	R	Z	M	N	P
S	C	Y	K	A	R	O	L	W	O	L	D	G	H	L	K	S	Z
M	N	I	I	E	Z	N	G	Ó	R	Y	O	A	S	C	I	L	E
W	T	O	T	U	S	T	U	U	S	Z	W	A	K	S	U	I	P
E	S	T	C	O	P	Y	N	P	A	P	I	E	Z	O	P	K	I
A	I	L	U	P	T	F	Z	A	M	A	C	H	O	D	I	W	E
O	K	A	J	A	K	I	M	L	O	L	E	K	E	S	T	Ó	L
L	A	S	I	T	Y	K	A	M	I	E	N	I	O	Ł	O	M	G
R	T	Y	L	O	P	A	R	U	P	M	I	T	R	A	Q	E	R
Y	Z	O	W	O	J	T	Y	Ł	A	I	U	Z	B	C	W	R	Z
P	K	Y	O	I	P	I	L	R	S	L	Z	S	O	L	A	K	Y
N	E	D	M	U	N	D	A	K	Ł	I	P	R	L	P	D	S	M
Q	D	R	O	P	C	Z	Y	R	T	A	T	N	G	B	O	W	K
A	K	L	O	S	S	U	T	A	N	N	A	R	A	I	W	A	A
E	S	Ł	E	W	A	N	G	E	L	I	A	R	Z	N	I	S	Z
W	Ć	Ą	P	Ż	Y	W	Y	P	O	M	N	I	K	Y	C	Ą	Ę
Ł	Ó	B	N	M	A	K	I	L	K	Y	C	N	E	B	I	O	P

KAROL, PONTYFIKAT, TOTUS TUUS, PAPIEŻ, TEATR, WADOWICE, PIUSKA, ZAMACH, LOLEK, SUTANNA, WIARA, RZYM, KREMÓWKI, EMILIA, MARYJA, OLGA, ENCYKLIKA, EWANGELIARZ, PIELGRZYMKI, POLSKA, ŻYWY POMNIK, TATRY, GÓRY, KAMIENIOŁOM, MITRA, KALOSZ, WOJTYŁA, EDMUND, PIĘKA

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do administratora ks. Dariusza 573 242 022

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

AKCJA KATOLICKA

spotkania zawieszono

SPOTKANIA BIBLIJNE

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św.
w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

DROGA NEOKATECHUMENALNA

Eucharystia: sobota godz. 19⁰⁰

GRUPA ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

mitingi - niedziela godz. 16⁰⁰

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.
każdego 23. dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą
i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OLTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca godz. 17⁰⁰STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ
DIECEZJI BYDGOSKIEJ

pierwszy czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi
piątek miesiąca godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI
DIECEZJI BYDGOSKIEJkażdy 21. dzień miesiąca godz. 20⁰⁰

NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

w pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

Specjalne Nabożeństwo dla małżeństw starających się o potomstwo
każdego ósmego dnia miesiąca po Mszy Św. wieczornej

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.

w I piątki miesiąca od godz. 16³⁰

I Komunia Św.

W tym roku w naszej parafialnej wspólnotie do Sakramentu Eucharystii, przygotowywała się grupa 94 dzieci (łącznie ze szkoły podstawowej nr 62 oraz 48, a także z okolicznych szkół spoza parafii). Bardzo dziękuję za ogromne zaangażowanie paniom katechetkom, Aleksandrze Piechota i Annie Dobrzyńskiej, które zadbały, aby dzieci świadomie przyjęły Pana Jezusa do swojego serca.

Samą Uroczystość I Komunii przeżyaliśmy w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego podczas dwóch mszy św., o godz. 10³⁰ i 12⁰⁰.

Dzieci spotykały się też w tzw. Białym Tygodniu, od poniedziałku do piątku, na mszach dziękczynnych, podczas których otrzymały pamiątki I Komunii Św.

PROCESJA RÓŻAŃCOWA

W święto Matki Bożej Fatimskiej - **13 maja** - w naszej parafii odbyła się **procesja różańcowa**. Wierni ze świecami w ręku przeszli wokół kościoła odmawiając różaniec i śpiewając pieśni maryjne.

Chcielibyśmy, aby procesje różańcowe stały się naszą tradycją - do października. **Zapraszamy każdego 13-stego dnia miesiąca po wieczornej mszy św.**

Boże Ciało

W tym roku, po kilku latach, z przerwą na czas pandemii, **wracamy na trasę procesji Bożego Ciała. Będzie ona wiodła ulicami: 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich, Szubińską, Broniewskiego i Stawową.**

Bardzo prosimy o udekorowanie okien na trasie procesji. Niech nie zabraknie nas w tym pięknym świadectwie wiary, idąc za Chrystusem Eucharystycznym.

Pan Bóg powołał do siebie:

do 18.05.2024 r.	7. Barbara Reinke 1946 r.
1. Halina Maria Konkol 1962 r.	8. Halina Krywańska 1937 r.
2. Lidia Okroj 1935 r.	9. Hanna Różańska 1949 r.
3. Tadeusz Kosztyla 1956 r.	10. Leszek Jurkowski 1937 r.
4. Marianna Niezgódzka 1936 r.	11. Zbigniew Rosicki 1944 r.
5. Barbara Szukalska 1935 r.	12. Małgorzata Różańska 1933 r.
6. Elżbieta Glasner 1959 r.	13. Jadwiga Sadowska 1945 r.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

do 18.05.2024 r.	3. Bianka Winiecka
1. Adrian Michalski	4. Samanta Mikołajczak
2. Alan Karpiński	

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSYTA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSYTA KRÓLA

Redakcja: ks. Sławomir Bromberek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org